

Vi er tilhængere af et internationalt samarbejde, der sigter efter at beskytte dansk selvstændighed, sådan som det er sket gennem NATO, men lad mig sige lige ud: En EU-hær siger vi ubetinget nej til, og det er måske, fordi Socialdemokratiet til syvende og sidst har den interesse, de er så stærke modstandere af, at vi eventuelt deltager i et forsvarsforlig.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, hr. Krarups normalt strategiske overblik svigter ham en lille smule, for det nytter jo ikke noget, at man siger, at man også i EU-sammenhæng gerne vil være med til at deltage i internationale opgaver, hvis man ikke samtidig vil acceptere en ophævelse af forsvarsforbeholdet.

Det er jo netop forsvarsforbeholdet, der forhindrer, at vi deltager i den type opgaver, og det synes vi fra Enhedslistens side er strålende. Vi er imod forsvarsforbeholdets ophævelse. Vi ønsker ikke at deltage i de aktioner, og derfor kunne vi heller ikke drømme om at være med i et forlig, der gik ud på, at det skulle ske. Det, vi prøver at afgrænse her, er, om Dansk Folkeparti i virkeligheden er kommet så langt nu, at man vil opgive forsvarsforbeholdet, for hvis man ikke vil opgive forsvarsforbeholdet, er det en gratis omgang at sige, at man godt vil deltage i internationale opgaver i EU-regi.

Så fik jeg ikke noget svar på spørgsmålet om de internationale operationer. Er der tale om, at Dansk Folkeparti har skiftet holdning? Det er en ærlig sag, for der er jo ikke noget galt i at blive klogere og sige: Vi tog fejl, vi har skiftet holdning, og nu har vi en anden holdning. Eller er der tale om, at det er nogle særlige omstændigheder, der har gjort, at man i langt de fleste tilfælde har sagt nej?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Forvirringen begynder at brede sig.

Nu kan jeg forstå på hr. Søren Krarup, at internationale operationer foregår i NATO, men foregår der noget i EU, er det ikke inde under samme kategori, alene på grund af den institutionelle forskel. Det betyder så, at her i foråret, når EU formentlig overtager opgaverne i Makedonien, må Danmark stå udenfor, hvilket illustrerer det komplet håbløse i EU-forbeholdet. Det ønsker hr. Søren Krarup at fastholde, og det er

selvfølgelig meget nyttig viden som optakt til forhandlingerne.

Men lad mig så spørge hr. Søren Krarup om nogle af de udfordringer, vi står over for – udfordringer, som skal løses ved grænseoverskridende arbejde. Trusler mod Danmarks sikkerhed og danske borgeres sikkerhed kan kun imødegås ved øget internationalt samarbejde med hensyn til indhentning af efterretninger og ved styrket samarbejde inden for politi og for så vidt også militær. Er det ikke en helt naturlig udvikling? Hvordan kan Dansk Folkeparti dog stille sig på bagkant og på bagbenene over for det? Jeg synes, det er en nyttig oplysning, vi får her: at Dansk Folkeparti absolut ikke tillægger EU nogen vægt på det felt.

Kl. 23.20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jan Trøjborg, og vi tager også lige hr. Per Kaalund efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Jeg må sige tak til hr. Søren Krarup for klarheden. Der er jo ingen tvivl om, at det er den mest klare udelukkelse, et parti har gjort for eventuel deltagelse i en forsvarsaftale, der her blev udtrykt af hr. Søren Krarup. Der blev helt klart sagt ubetinget nej til EU.

Det står helt klart, at for de traditionelle forsvarspartier, der indgår i den nuværende forsvarsaftale, er det en politisk målsætning at få ophævet forsvarsforbeholdet. Det må også stå helt klart, at der er ikke nogen af de partier, der på nogen måde kan indgå i en forsvarsaftale, medmindre der er klar forståelse mellem dem om, at når forsvarsforbeholdet er ophævet – hvad jeg går ud fra det bliver – vil det danske forsvar selvfølgelig også deltage i EU-ledede operationer og være en del af EU's 60.000-mands-styrke ligesom de andre EU-medlemmer og i øvrigt også Norge.

Jeg takker hr. Søren Krarup for det klare svar, der i min optik helt entydigt udelukker Dansk Folkeparti fra at deltage i en kommende dansk forsvarsaftale.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Kaalund for en kort bemærkning og derefter hr. Krarup med lidt udvidet taletid, fordi der er fire korte bemærkninger.